

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 155

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JULY 5, 1938

LETO XLI. — VOL. XLI.

Ob povratku župana dr. Adlešiča v Ljubljano

Ko se je vrnil dr. Juro Adlešič, predsednik mestne občine ljubljanske, v Ljubljano, je izdal svojim someščanom in slovenskemu narodu posebno poročilo glede njegovega bivanja v Ameriki v maju mesecu. Ljubljanski "Slovenec" prinaša te dni poročilo dr. Adlešiča, ki se glasi:

"Srečen sem se vrnil iz Združenih držav ameriških, ker so naši rojaki ter predstavniki mest, ustanov in organizacij sprejeli vaše pozdrave in darila Ljubljane z velikim zadovoljstvom in hvaležnostjo. Z veseljem izpolnjevam častno naročilo, da vam sporočim najlepšo zahvalo župana mesta Clevelanda g. Harolda H. Burtona in mestnega sveta ter izraze njihovega občudovanja svečano v City Hallu sprejetih daril mesta Ljubljane in zagotovilo iskrenih simpatij ter priskrbe pozdrave Clevelanda — ameriške Ljubljane prebivalstvu naše stare Ljubljane.

"Hkrati vam sporočam enake pozdrave in zagotovila županov in mestnih svetov Chicage, Milwaukee, Joliet, Pittsburgha, New Yorka in manjših mest, ki so mi povsod kot predstavniki glavnega mesta Slovenije, izkazovali največje časti.

"Vsi uradni predstavniki vlade Unije, države Ohio in mest, ustanov in organizacij, so mi zagotavljali, da so ponosni na Slovence in Jugoslovane, ker so zavodni in dobri, delavni, marljivi in pošteni državljani Združenih držav ameriških ter uspešni organizatorji javnega življenja, ki pa še vedno zelo ljubijo staro domovino.

S posebnim zadovoljstvom sporočam tudi vsem slovenskim mestom pozdrave in zahvalo univerze v Pittsburghu za veličastno sprejeti sliki Jurija Vege in Franceta Prešerna za Jugoslovansko grandiozno Katedralo znanost. Najsrčneje pozdrave in zahvalo mestu Ljubljani ter deželi in vsem sorodnikom in prijateljem ter najtoplejše želje za srečo stare domovine in vse Jugoslavije pa prinašam iz plamtečih src naših rojakov onkraj morja.

Slavnosti ob otvoritvi Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelandu so bile mogočna manifestacija za trajne vezi med staro in novo domovino. Vrnili sem se s trdno vero, da je moj obisk zelo poživil in utrdil vezi med nami in našimi izseljenci ter da sem pri uradnih predstavnikih in pri vsej ameriški javnosti zbudil mnogo zanimanja za naše kraje ter je zlasti naša Ljubljana mnogo pridobila na ugledu, zakaj vsi so mi že s svojjo gostoljubnostjo in s počaščenji zagotavljali, da ob prvi priložnosti vrnejo obisk Ljubljani. Razkazali so mi najraznovrstnejše mestne zavode, zlasti pa socialne zavode, kjer sem našel toliko lepega za posnemanje v manjšem obsegu, da bo od teh močnih pobud imelo korist tudi ljubljansko prebivalstvo.

Naj bi ta obisk navezal nove, še trdnjše vezi med nami v domovini in našimi rojaki, brati in sestrami v novi domovini, za blagor vsega naroda, to in onkraj Atlantika ter za srečo našega mesta, vse Slovenije in Jugoslavije. — Ljubljana, 16. junija, 1938. — Predsednik mestne občine ljubljanske, dr. Juro Adlešič, l. r.

Papež prosi vesoljni svet za krščanski mir. Sporazum in dobrodelnost mora prevladovati

Rim, 3. julija. Papež Pij XI je pretekli dneve potom radia apeliral na vesoljni svet naj deluje za splošni krščanski mir in vesoljni sporazum med vsemi narodi sveta, tako da bodo postale vojne nepotrebne.

Sveti oče je poudarjal, da vodijo vojne oni, ki so pozabili na Boga, ki je izdal zapoved: Ne ubijaj! Vojke vodijo oni, ki ne sledijo božji zapovedi, ki pravi: Ljubi svojega bližnjega kot samega sebe!

Ustvaritelj katoliške vere in krščanskih resnic, je dejal papež, je propovedoval vesoljni mir in sporazum med svetovnimi narodi. Kdor v resnici sledi

njegovi naukom, ne bo naseljenim, ki propagirajo klanje med narodi.

Prva dolžnost katoličanov je delovati za mir in namesto hujkanja, delovati za sporazum in ljubezen ter dobrodelnost. Če bi se toliko žrtvovalo za podporo bližnjega, ki je v potrebi, kot se žrtvuje za vojne namene, ne bi bilo na svetu nobenega siromaka, je dejal Pij XI.

Papež je imel svoj radio govor ob priložnosti zaključitve prvega Euharističnega kongresa v Kanadi, katerega se je udeležilo nad 500,000 kanadskih katoličanov. Kongres se je vršil v Quebecu, Kanadi.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po slovenskih naselbinah

Proslava 40-letnice obstoja Jugoslovanske Katoliške Jednote se bo vršila v dnevih 16., 17. in 18. julija. Zvečer 16. junija se vrši v Community Center slavnostni banket, na katerem bodo predstavljeni še živeči ustanovitelji Jednote. Jednota je bila ustanovljena v Ely, Minn., kjer ima tudi glavni urad in kjer se bo slavnost vršila. Slavnostni govornik bo svetnik jugoslovanskega poslanstva v Washingtonu, dr. Vladimir Rybar. 17. julija popoldne se vrši velik piknik v Sandy Pointu, kjer bo glavni govornik zavarovalniški komisar države Minnesota. Dne 18. julija se pa vrši v jednotnem glavnem uradu svečano zborovanje vseh glavnih uradnikov, nakar se poda odbor na pokopališče v Ely, kjer bodo položili venec na grob prvega predsednika Jednote Josipa Agnića.

V Milwaukee je pretekli teden zadel voz ulične železnice dobro poznane rojaka Johna Ivančiča, ki je bil na mestu mrtev. Rojak Ivančič je odhajal iz hiše svojega brata, da se vrne domov na kosilo. Dan prej je dobil Ivančič od svojih otrok za očetov dan dve lepi ovratnici in je bil zelo vesel tega darila. Prejšnji teden je graduiral njegov 17-letni sin, drugi dan pa bi imela graduirati 14-letna njegova hčerka. Zadojil se je odpravil na običajni nedeljski sprehod in je spetoma obiskal še svojega brata Louisa. Kot pripovedujejo očividci, je Ivančič tekel preko ulice, da bi vjel voz ulične železnice, motormen pa ga ali ni videl ali pa ni pričakoval, da bo skušal Ivančič dobiti njegov voz. Ivančič je pritekel direktno pod voz, da je padel in ga voz kotalil naprej še petdeset čevljev, dokler ga ni vsega okrvavljenega sunil v stran, kjer je revež v nezavesti obležal. V koliko je motormen kriv nesreče bo dognala posebna preiskava.

Pretekli teden je v Milwaukee dobilo 18 Jugoslovancev državljanske papirje in med njimi tudi štiri Slovenci in sicer: Miško Kosce, Mrs. Agnes Matko, Frank Florjančič in Mihael Benko.

Steve Salomon se je pred nekaj dnevi ponesrečil pri delu v tovarni. Na noge mu je padla železna traverza in se mu je poškodovale stopalo.

Gary, Ind. Podporna organizacija Hrvatska Katoliška Zajednica, ki ima svoj glavni stan

v Garyu, je kupila lastni zajedniški dom in sicer krasno poslopje bivšega poštne urada v Garyu. Hiša je veljala \$54,000.

Pred kratkim je v Seattle, Wash., umrl rojak Frank Kučar, star 57 let. Doma je bil iz Hrastnika in je prišel v Ameriko leta 1906. Zadnja leta je bil farmar. Zapušča ženo, v Californiji brata in sestro v Kanadi. V Sharonu, Pa., je umrla rojakinja Pavlina Cetin, stara 14 let, hčerka dobro poznane družine Johna in Pavle Cetin. Poleg staršev zapušča tudi brate in sestre.

V Buenos Airesu, Argentina, je umrl Alois Cigoj, star 34 let in doma iz Oseka na Goriskem. Zadel ga je srčna kap. V Argentini zapušča brata in dve sestrji, v stari domovini pa mater in sestro.

Odbor za pravila

Na seji odbora za pravila, ki sestoji izmed delegatov za bodočo konvencijo Slovenske Dobrodelne Zveze, je bilo dne 1. julija sklenjeno, da se pozove vsa društva Slovenske Dobrodelne Zveze, ki imajo kakoršnakoli priporočila glede spremembe zvezinih pravil, da ista odposljejo nemudoma na glavni urad Zveze. Na priporočila sprejeta po 12. juliju se odbor ne bo mogel ozirati. Vzrok je, ker morajo biti proviziorna pravila že 15. julija v tiskarni. Prosi se torej društva in članstvo, da to upoštevajo. Odbor za pravila, Joško Jerkič, tajnik.

Sinko je

Vile rojenice so se zglasile te dni pri družini John in Mollie Tramite, 1103 E. 64th St. in so podarile sinčka. Materino deklško ime je bilo Fortuna. Mati in dete se dobro počutita v Mt. Sinai bolnišnici. Iskrene čestitke!

Baseball

Slab četrty julij so imeli clevelandski baseball igralci. Detroitčani so jih dvakrat pošteno namlatili, poleg tega je pa New York dobil dve igri, in tako so prvič po dolgem času Clevelandčani v nevarnosti, da gredo na drugo mesto.

V dvorani

Tajnica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ se bo nahajala v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida med 6. in 7. uro v svrhu društvenih zadev in pobiranja asesmenta.

Krasen spominek

Mestna vlada cleveland-ska je potom župana Mr. Burtona poslala na naše uredništvo krasno fotografijo, v okvirju, ki kaže ljubljanskega župana dr. Adlešiča in clevelandskega župana Mr. Burtona stoječa ob umetniški statueti "Miss Slovenije," katero je podarila mestna občina ljubljanska mestu Clevelandu. Spodaj na fotografiji je lastnorčni podpis županov. Fotografija je zgodovinskega pomena in jo bo uredništvo gotovo znalo visoko ceniti.

A. F. of L. pravi, da se časi boljšajo

Washington, 3. julija. Vodstvo American Federation of Labor je včeraj podalo izjavo, v kateri pravi, da se časi definitivno izboljšujejo. Ob istem času je vodstvo delavske stranke pozvalo delavce, da se ob vsaki priložnosti upirajo zniževanju plač, ker sicer pride do ponovne krize. Priča kuje se, da bo predvsem oživela avtomobilska industrija, ki je bila zadnje čase skoro mrtva. Tudi v jeklarski industriji se je začelo živahneje gibati.

Brjozav iz Ljubljane

Včeraj smo dobili brjozavko iz Ljubljane, ki se glasi: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland. Vsi srečno dospeli. Potovanje je bilo prijetno. Izletniki so jako zadovoljni. Sprejem v Ljubljani najlepši. — Albina Novak. V teh kratkih besedah nam Mrs. Albina Novak, urednica "Zarje" sporoča o uspehu izleta Slovenske ženske Zveze v staro domovino. Brjozav je bil oddan v Ljubljani na dan 4. julija ob 3. uri zjutraj in je dospel v Cleveland ob 7. uri zjutraj včeraj.

Naši novi državljani

Pretekli petek so na zvezni sodnijski sledeči naši ljudje dobili ameriško državljanstvo: Louis Matko, Daniel Bučko, Rosalia Spreitzer, Josephine Skodel, Josephine Vesel, Magdalena Wiegant, Terezija Maldenar, Helen Shenen, Frank Resaver, Jennie Zena, Mara Malečkar, skupaj 11 novih državljanov. Zadnjič izkazanih 161, danes 11, skupaj 172 novih naših državljanov v letošnjem letu. Vsem skupaj prav iskrene čestitke!

Razprodaja v Zadrugi

V vseh treh prodajalnah Slovenske zadruge se vrši ta teden razprodaja. Cene so skrajno znižane. Berite oglas in videli boste, kako poceni lahko kupite v Zadrugi. V nedeljo pa piknik Zadruga na Močilnikarjevi farmi.

Sončne pege

Znanstveniki pravijo, da so odkrili nove pege na soncu, kar povzroča motenje radio aparatov in razne nemire v ozračju. Tudi vreme je radi teh peg nestanovitno.

Smrtna kosa

Sinoči je preminula Mrs. Mary Mačerol, stanujoča na 18611 Chicasaw Ave. Pogreb bo imel v oskrbi August F. Svetek. Podrobnosti poročamo jutri.

* Zvezna vlada je potrošila sleherni dan v letošnjem letu \$14,600.00.

Državna zbornica je končno "rešila" relifni položaj. Toda pomoč je slaba in nezadostna

Columbus, 3. julija. Včeraj je državna postavodajna države Ohio "rešila" relifni položaj v državi Ohio, ki pa skoro nikomur ne ugaja. Rešitev je samo začasna in dvomljive vrednosti.

Predlog, kot je bil končno sprejet, naklada nove davke na hmelj, vstopnice, utilitete in sicer za nadaljni dve leti. Glasom tega predloga bi se dobilo do konca leta \$12,000,000 za pomoč brezposelnim, kar pa seveda ne bo zadostovalo.

Državna postavodajna se je tega zavedala, zato je pa dala mestom in okrajem pravico izdajati bonde in zadolžiti se na račun prodajnega davka, permitov za prodajo žganja in na račun za-

vstalih davkov. Samo Cleveland potrebuje do konca tega leta \$5,000,000 za brezposelne, in če je državna postavodajna dovolila za vso državo le \$12,000,000, se lahko ve koliko od te svote bo prišlo na Cleveland.

Cleveland si bo torej moral izposoditi denar in sicer na račun prodajnega davka in na račun zaostalih davkov. Kaj bo prihodnje leto, ako bodo letos vsi viri izčrpani, nihče ne ve.

Ko se bo državna postavodajna v januarju mesecu zopet sestala, tedaj bo dobila isti problem, da ga začne znova obdelovati, dočim bodo vsa večja mesta v Ohio zadolžena do vratu.

Židje tožijo vodjo fašistov za tri milijone

New York, 2. julija. Židovske organizacije v New Yorku so potom rabinca dr. Emanuela Jacka vložile tožbo proti Fritz Kuhn, ki je predsednik German-American Bunda, ki je nemška fašistovska organizacija v Ameriki. Židje zahtevajo \$3,000,000 odškodnine, ker je Kuhn jih zločinsko napadel v časopisju in v pamfletih. Zlasti pa je obtožnica naperjena proti Kuhn radi izjave, ki jo je Kuhn podal glede židov pred preiskovalnim odsekom državne postavodaje države New York. Med drugim je Kuhn dejal: "Vsi židje brez izjeme so sovražniki Zed. držav." V drugi izjavi je pa Kuhn povedal, da je večina židov komunistov in kot taki delujejo za porušitev obstoječe vlade v Zedinjenih državah. Kdor priča pred odsekom državne zbornice ga sicer sodnije ne morejo držati odgovornim, ker je imun, toda židje trdijo, da Kuhn ni pravilno odgovarjal na stavljena vprašanja.

Izvoljeni delegati

Najstarejše društvo K. S. K. Jednote v Clevelandu, društvo sv. Vida št. 25 KSKJ, je izvolilo sledeče delegate za bodočo konvencijo, ki se vrši v Evelethu, Minn: Anthony J. Fortuna, Joseph Gornik, Anton Korošec, Leopold Kushlan. Namestniki so: Anthony Strniša ml., John Melle, Frank Virant, Joseph Nemanich.

Častiljiv delavec

Te dni je odšel v pokoj J. C. Wieland, strojevodja N. Y. Central železnice, ki je bil uslužben pri železnici celih 52 let in ves ta čas kot strojevodja ni imel ene same nesreče. Njegovi tovariši so mu pri slovesu izročili lepo darilo. Wieland je star 69 let.

Novi avtomobili

Novi policijski avtomobili v Clevelandu bodo v bodoče barvani rdeče in modro, in če jih ne boste videli že eno miljo naprej, ste gotovo slepi. Mesto Cleveland bo dobilo za svoj policijski oddelek tekem enega meseca 160 novih avtomobilov.

Lep kontrakt

The Cleveland Builders Supply Co. je dobila od vlade pogodbo, da dobava za WPA projekte v Clevelandu cement, pesek in enak material za prihodnjih šest mesecev. Pogodba je vredna \$1,500,000.

V Clevelandu se začelo z boljšim delom

Dvoje poročil je prišlo te dni v javnost, katerih je vsakdo lahko vesel. Oboje poročil se striinja v tem, da se položaj glede dela v Clevelandu definitivno izboljšuje. Trgovska zbornica je te dni dala slično poročilo v javnost in temu poročilu je sledil report državnega posredovalnega urada za delo, ki pravi isto. V državni posredovalnici za delo so imeli koncem junija 2816 del odprtih, ali za 11 odstotkov več kot v mesecu maju. Trgovska zbornica pa poroča sledeče: Vprašali smo sto vodilnih industrij v mestu, kako je z delom. Odgovor je bil sledeč: 11 industrij se je izjavilo, da namerava poklicati večino uslužbencev na delo v juliju. 40 industrij pravi, da ne bodo nikogar odpustili, niti novih najeli, dočim se je osem industrij izjavilo, da pričakuje slabše čase. V juniju mesecu je v Clevelandu 1576 delavcev več bilo zaposlenih kot v maju mesecu.

Igralni stroji

Nedavno tega je mestna zbornica v Clevelandu sprejela postav, glasom katere so bili dovoljeni igralni stroji v mestu, ako se plača \$3.00 mesečno od stroja pristojbine. Predlog, katerega je postavil councilman Vehovec, je bil sprejet in stroji so začeli operirati. Pa so se pritožili gotovi ljudje, češ, da je postava protislavna in pretekli teden je Common Pleas sodnik Hurd razsodil, da je postava nepostavna in bodo morali igralni stroji zginiti.

Poštna garaža

Poštna oblast v Washingtonu je sporočila poštnemu mojstru v Clevelandu, da bo zvezna vlada zgradila novo garažo za poštne avtomobile. Garaža bo veljala najmanj \$350,000 in bo najbolj moderna garaža v državi. Poštna oblast v Washingtonu namestila letos potrošiti \$60,000,000 za nova poštna poslopja po deželi.

Poslanik odpotoval

Iz Washingtona se nam sporoča, da je odpotoval dne 30. junija dr. Konstantin Fotič, izredni poslanik Jugoslavije, v domovino na počitnice. Za čas njegove odsotnosti ga bo nadomestoval dr. Vladimir Rybar, ki bo vršil dolžnosti poslanika.

Pismo

V našem uradu ima pismo Josephine Brožič.

Nad 500 žrtlev je zahteval četrti julij

Praznovanje četrtega julija je imelo zopet svoje posledice, ko je bilo ubitih na ta ali oni način nad 500 oseb v Zedinjenih državah. Samo avtomobili so ubili 255 oseb. Ranjencev je na tisoče. Vsa poročila iz vseh držav še niso pri rokah in bo končno število gotovo mnogo višje.

Kljub svarilu potom časopisja se ljudje igrajo s smrtjo, ko zažigajo razne pokalice in rakete. Stotine je danes slepih, hromih in sicer pohabljenih. Minuto prej so bili še veseli in se norčevali, zažigali ogenj, rakete, pokalice, toda nepredvidnost in razposajenost kmalu zahteva svoje žrtve.

Količino je natančno število žrtlev radi pokalice, se ne more še dognati. Dosedaj je poznanih le 45 slučajev, toda skoro gotovo jih bo 600, ko bodo vsa poročila na razpolago. Utonilo je 123 ljudi, ker so se drznili v vodo, ki jim je bila nepoznana glede globočine. Zgorelo je 19 ljudi.

Avtomobili so imeli 225 žrttev, toda to število bo veliko večje, ker mnogi so se vračali šele v terek zjutraj na svoje domove in so spotoma naleteli na nesrečo. 29 oseb je bilo ustreljenih, dočim se poroča o osemnajstih samomorih. Enajst oseb je bilo ubitih od vlakov in 72 jih je bilo ubitih na razne druge načine.

Glede nasilnih smrti načeljuje država New York, kjer je bilo ubitih 26 oseb od avtomobilov tekem 4. julija, 16 oseb je utonilo pri kopanju, tri osebe so bile ubite od pokalice, nekaj je bilo samomorilcev in šest oseb je bilo ustreljenih.

Državi New York sledi država Pennsylvania, od koder se poroča o 36 nasilnih smrtnih slučajih. Potem pride na vrsto država Michigan in Illinois, kjer so imeli po 26 nasilnih smrtnih slučajev. Število ranjencev znaša v vsaki izmed omenjenih držav na stotine.

Bolnišnice po vseh državah so morale vršiti čezurno delo, ker so vsak trenutek dopeljivali nove ranjence. Smatra se, da je bilo več tisoč oseb ranjenih od pokalice in raket. Mnogo teh ljudi je pohabljenih za vse življenje.

Železnice, bus kompanije, zrakoplovne linije, parobrodne družbe poročajo, da skoro niso imeli dovolj prometnih sredstev na razpolago, da bi postregli vsem. Milijone ljudi je tekem 4. julija zapustilo svoje domove in se odpeljalo na deželo. Samo iz New Yorka je odpotovalo preko praznikov 2,700,000 oseb.

Ogrski kulturni vrt

V nedeljo 10. julija bodo clevelandski Madžari slovesno otvorili svoj Kulturni vrt. Ta vrt ima to posebnost, da vodijo do njega posebna, umetniško izdelana visoka vrata, ki so veljala \$2,500.00, in ki so darilo ogrske bratske podporne organizacije Verhovay. Slavnostni govornik bo Nicholas Roosevelt, daljni sorodnik predsednika, ki je bil svoječasno governor Filipinov in ameriški poslanik v Budimpešti.

Seja nocoj!

Danes zvečer ima podružnica št. 18 S. Z. Z. svojo sejo v Kuncičevi dvorani na Waterloo Rd. Prosi se članice, da so gotovo navzoče. — Predsednica.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, na leto \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 155, Tues., July 5, 1938

Boljševiški spokorniki

Resnica je hčerka božja in to resnico so nam te dni podali gospodje židovski sodrugi, ki vodijo usodo 160,000,000 naših bratov Rusov, ki se vijajo in krčijo pod židovskim bičem že zadnjih dvajset let. Boljševiški voditelji so namreč priznali, da so oni indirektno vzprijeli špansko civilno vojno, ko so nahujskali španske ateiste, socialiste, komuniste in anarhiste, da so začeli moriti katoliške duhovne in redovnice ter požigati katoliške cerkve, rezidence, zavode in samostane.

Neki gospod komunist po imenu M. Kagan, ki ni bil rojen Rus, pač pa je velik židovski vodja v sovjetski Rusiji, kjer ima vso oblast, je priznal te dni angleškemu ministrskemu predsedniku Chamberlainu, da namerava Rusija umakniti svoje "prostovoljce" iz Španije in da "namerava" ustaviti nadaljno pošiljanje orožja in streljiva španskim komunistom in anarhistom, seveda, pogojno, če ob istem času enako obljubita isto tudi Mussolini in Hitler.

Well, to je zadeva treh diktatorjev v Evropi, Stalina, Mussolinija in Hitlerja. Kar se nas tiče, smo že dostikrat povedali v javnosti, da sta fašizem in komunizem oba enako nevarna nasprotnika delavca, zatiralca vsake svobode in napredka. Mogoče je fašizem nekoliko boljši, kar dvomimo, v zatiranju ljudske svobode si pa vsi trije diktatorji lahko podajo roke.

Ali ni čudna usoda, ki je ukrenila, da hinavci in brezdomovinci zatirajo danes kakih 300,000,000 ljudi v Evropi in deloma v Aziji. Fašistovski diktator Mussolini je bil še pred nekaj leti velik socialist, in mogoče je še danes v srcu socialističnega prepričanja. Zazelelo se mu je, da začne izpolnjevati svojo socialistično manijo, pa je iz socialista se prelevil v fašista, ker mu je tako boljše neslo.

Nemški diktator Hitler je bil rojen Avstrijec, navaden deseterik v avstrijski armadi, ki se je izneveril svoji prisegi, zapustil vojaštvo, pobegnil v Nemčijo in danes trguje z dušami in telesi 70 milijonov nemškega naroda. In diktator Stalin? On je Georgijaneec in je svoječasno se učil za duhovna, pa je izdal svoj poklic, zahlepel je po človeški krvi, postal je tiran in diktator, ki je s svojimi ukrepi tekom zadnjih deset let povzročil, da je bilo v Rusiji nad 500,000 naših bratov Slovanov umorjenih iz enostavnega vzroka, ker se niso pokorili volji tirana in tujcemca Stalina.

In Stalin je te dni po svojem zastopniku Kaganu priznal, da je bil on oni, ki je začel prvi pošiljati pomoč španskim prekucuhom, ki je izzval nečloveške umore in požige v Španiji in da je on prvi začel pošiljati "prostovoljce" v Španijo, kateri je dajal tudi streljivo in bombe za nadaljno pobijanje.

In ker sta Mussolini in Hitler, kot predstavnika fašizma, seveda ljubosumna nad svojega tekmeča-diktatorja Stalina, in ko sta videla, da boljševiki dohajajo v Španijo s končnim namenom, da se polaste španskega naravnega bogastva in uničijo vero, sta seveda tudi Mussolini in Hitler začela pošiljati svoje fanatike v Španijo. S tem so trije diktatorji povzročili, da se je prelivanje dragocene človeške krvi v Španiji podaljšalo, da je bilo stotisoče ljudi več ranjenih in ubitih, in v takem položaju kriči naše slovensko komunistično časopisje kot so Enakopravnost, Naprej in Protetarec, da se ti zlodjevi diktatorji borijo za — demokracijo !!!

Leta 1918 in 1919 so isti laži-demokrati med ameriškimi Slovenci nabrali \$70,000, recite, sedemdesettisoč dolarjev za "republiko" v Jugoslaviji. Ta denar ni nikdar videl Jugoslavije. Samo dišal je po republiki, ker je bil nabran v Ameriki, toda zginil je ves v privatnih žepih sodrugov, ki so si s tem denarjem podaljšali za nekaj let svoje življenje. Slovenski narod je bil silovito opeharjen. In zadnje mesece se je v teku največje krize med našim delavstvom zopet beračilo in izkoriščalo naše ljudi, da darujejo za ambulanco španskim — anarhistom. Nekaj tisočakov je bilo zopet izmognanih iz naroda.

Tako vidite, dragi rojaki, se vas blufa, ker se pustite blufati. Koliko vas, bratov, ki ste darovali, bi lahko kupilo money order in naredilo prošnjo za državljanski papir, da bi dobili kakšne pravice v Ameriki. Tako ste pa darovali zopet nekaj za svojo lastno zgubo.

Kaj pravite!

Če so kje Slovenci letos "bizi," so v državi Ohio. Pripravljajo se za primarne volitve, obenem pa za konvencije dveh bratskih organizacij. Kdor je torej aktiven v političnem in društvenem življenju, ima polne roke dela. Pa se nam zdi, da je volitev delegatov bolj važna letos, kot so pa politične volitve. Vsaj po številu kandidatov za delegate se tako sodi. Včasih so šli za delegate samo salunerji, ki so imeli čas in denar. Danes je pa to vse drugače.

Homer Martin, predsednik unije avtnih delavcev v Zed. državi, je izjavil, da delavci nimajo večjega sovražnika kot so komunisti! Na to izjavo opozarjamo zlasti "delavski" Oglarjev list, ki se je zadnje čase pobratil s komunisti.

BESEDA IZ NARODA

Po izvršitvi Jugoslovanskega kulturnega vrta

Piše Jože Grdina

Slavnost Jugoslovanskega kulturnega vrta je minila že precej časa nazaj. Slišali smo in čitali tekom proslave in potem razne slavošpeve, pohvale, graje in kritike, brez katerih pa menda itak nikjer ni, tako seveda tukaj niso izostale. Nekatere so bile morda upravičene, dasi se je skušalo storiti vse, da bi se kar mogoče zadovoljilo vse, kar je pa nemogoče. Saj se ljubi Bog ne more vsem ustrezati, pa bomo mi ubogi zemljani in še plebejci povrh? Res ne!

Kaj ti ne boš nič poročal ali katero povedal o tem in onem pri vrtu in slavnosti? Tako me je vprašal še marsikateri. Res, prav res, da moram. Sem dolžan. Ampak eno je, ker sem bil precej zaposlen in je bilo treba precej dela dati na stran tekom slavnosti, a izvršiti ga je bilo pa potreba potem. Drugo pa je, da malo počakam, da se malo izbistrijo vode, ker v kalni vodi se ne da gledati na dno. Tudi sem hotel dati prednost drugim, da povedo svoje, bodisi iz ene ali pa druge strani. No, sedaj naj bo pa tudi meni dovoljeno, da nekoliko povem od svoje strani.

V prvi vrsti bom nekoliko posegel v zadevo, ki se tiče direktorija Slovenskega narodnega doma in se o tej stvari še vedno katero reče. V prvi vrsti se gre tukaj za važno vprašanje: Ali je Jugoslovanski kulturni vrt oziroma odbor povabil direktorij S. N. Doma, da pozdravi župana? Ker tega ni nihče, v kolikor jaz vem, vprašal ali komentiral, bom pa jaz povedal, da jih ni vabil prav nihče. Oddod si je potem direktorij vzel to pravico, da je o tem razpravljal, je meni uganka. Meni se stvar vidi podobna na las onemu nadležnemu beraču, ki sili na svatbo, ko ga vendar nihče povabil ni in potem, mesto da bi se lepo vsedel v zapeček, pa mirno gledal svatbo, povžil kos potice, če mu jo podari izza mize kak sva, ti tak berač pa razgraja in žali goste. Prav tako je bilo z direktorijem Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. v Clevelandu. Nobenega uradnega povabila niso dobili od nas, da pozdravimo župana. (Če so ga, prosim, da ga priobčijo z vsemi podpisani vred in jaz takoj preklečem javno.) No, in ker ga niso, čemu o njem razmotrivati in potem žaliti in motiti goste, prav po zgledu našinega berača. Toda prosili nismo od S. N. Doma nič, ker smo v naprej vedeli, da ne bomo dobili nič zastoj, ter so dobili od nas za to prireditve \$187.65 in to ne vstevši tiste, kateri so delali na odru in jih je bilo treba še posebej plačati. Torej smo plačali prav tako ceno za prostore kot kadar imajo kake druge neslovanske narodnosti ali pa črnci tam prireditve. Toliko mimogrede, da bo javnost vedela, da mi od S. N. Doma nismo imeli nobene koristi, četudi je "naroden" ter so odborniki J. K. Vrta delničarji tega podjetja.

Kar se tiče župana dr. J. Adlešiča in njegove soproge, moram reči, da smo imeli to pot v Ameriki najboljši goste, ki sta res prišla na slavnost in pa na obisk, ne da bi oškodovala narod za kak cent. To omenjam zato, ker mnogi menijo in sprahujejo, koliko je dobil, koliko smo mu dali? Na to odgovorjam vsem tistim, da NIC, ker pod nobenim pogojem ni hotel ničesar sprejeti, dasi se mu je hotelo dati odškodnino za pot,

pa je rekel dr. Adlešič kot tudi njegova soproga: "Ne, niti enega centa ne, ker to sva prav rada žrtvovala za narod!" Se več! Ko sem ga spremil do New Yorka z gospo Kuharjevo, mi je dr. Adlešič pred odhodom na parnik ponudil petdeset dolarjev za Jugoslovanski kulturni vrt, katere sem pa seveda prav hvalježno odklonil. Še dvakrat mi je hotel na vsak način vsiliti tisti petdesetak, češ, da je to mala odškodnina za tako ljubezno pozornost in postrežbo od strani J. K. Vrta in našega naroda, pa enako sem odklonil ter omenil, da bi bilo vendar to sramota za 40,000 ameriških Slovencev v Clevelandu in še kakih 20,000 Hrvatov in Srbov, da bi on dajal tak dar, ko ga ni dal razen enega slučaja še nihče.

Tako, in zdaj pa primerjajte ljubljanskega župana pa njegovo soprogo z neotesanim direktorijem S. N. Doma, ki ne, da samo grabi pač pa še sramoti. Kdo od teh je naroden pa kulturn, ni treba ugibati.

Delo pri J. K. Vrtu je v glavnem završeno ter uradno končano. No, ga ne bomo več odpirali, ker to delo je opravil ljubljanski župan, kar se je, hvala Bogu, tudi prav lepo izteklo. Ako se postavi in odkrije še kak spomenik, je pa vprašanje bodočnosti. O tem bo pa določal narod, v prvi vrsti slovenski in tudi srbski, in tudi lahko bratje Hrvatje, ako izpolnijo predpisano kvoto, tikajoča se finance, ker "badava nije ništa." Dobro pa bi bilo, da bi Jugoslovane srečala pamet, da bi delali vzajemno. Vsekako, naš narod je napravil svoje v polni meri, ko je prispeval ter plačal vrt. To je dovolj velik dodatek, da so Slovenci dobri Jugoslovani. In kar je značilno je to, da tisti Slovenci, ki se jih pita s "klerikalci," so neprijetno bolj zavedni kot tisti, ki pravijo, da so "napredni," dasi so tudi tu nekatere častne izjeme, ampak bolj redke.

Sedaj je še marsikaj za urediti in pogledati in bo treba tudi. Kot je bilo že pred slavnostjo povedano, se je vrt plačalo. Da se je to napravilo, se je moralo rabiti denar, ki je bil nabran za Spominsko knjigo, ki bo izšla, kadar bo tozadevno zadosti denarja, ne prej. Potem pa naj bo kadar hoče. Ker, da bi nas dolgovji tepli kot so nas do sedaj, ko smo morali sami poseči v žep pa doplačevati, ne bomo to v bodoče. Je bilo treba "ofrati" precej tednov za fehtanje, da nam niso vrta zarubili in da je "klir." Prispevki, ki se bodo sedaj nabrali, gredo v ta fond in bodo vpisani kot dar za Jugoslovanski kulturni vrt, kot so bili prejšnji in iz tega fonda se ne bo plačalo prej za nobeno reč, dokler ne bo to izvršeno. Kar se je obljubilo, to se mora tudi izvršiti. In upamo, da izvršimo tudi to.

Da ne bo stvar kar tako ostala, je mnenje odbora J. K. Vrta, da se napravi eno prireditve, ki bo prirejena v ta namen, da se izravna še kar je za izravnavati. To bi bilo najbolje v kakem parku, kjer je tudi za slučaj dežja dovolj strehe. Vodstvo Puritas Springs parka je sporočilo, da ako priredimo kaj, da nam poskrbi dovolj strehe za vsak slučaj. Torej o tem se bo še razmotrivalo. Vsekako pa je prav, da se od časa do časa kaj priredimo. Saj take stvari prirejajo skupine, ki nimajo posebnega pomena in zakaj ne bi potem tudi tembolj bil upravičen J. K. Vrt? S tem se poživlja res

prava narodna zavednost in zanimanje. Zato prosimo narod, da nam še pomaga v vseh ozirih. Tudi bo treba sedaj še poskrbeti za tistih šest ornamentov na vodnjaku, ki brizgajo vodo. O tem seveda ni bilo prej mišljeno k račun, ker zastoj ni pač drugega kot besede, katerih je bilo pri narčtu za vrt zelo dosti. Nazadnje pride pa pismo s priloženimi številkami.

Ne bom posegal v podrobnosti, le omenil sem nekatere stvari, ki so se mi zdele umestne. Zahvale in priznanje je bilo že izrečeno po drugih preje. In prav je tako da smo hvaljezni tem, ki so nam res pomagali in to so v prvi vrsti naša pevka društva, ki so res delala za ideal brez vsake odškodnine. To je res vredno največjega priznanja. To pa je narodno in kulturno. Potem tudi godbe. Da, vse priznanje jim za njih požrtvovalnost. Zatem mnogi, mnogi rojaki, trgovci in drugi, ki so res delali in dali za res kulturno stvar, prav tako naši listi. Se pridružujem zahvali prejšnjim. Dostavim to, da se je naš narod postavil tu v prvo vrsto med druge, ter kot tak zasluži vse priznanje. Tako narodne noše, vezbalni krožki in vsa društva zlasti še naša mladina. Še enkrat hvala vsem prav vsem tistim, ki so res delali in dali.

Uverjen sem in prav lahko trdim, da je obisk ljubljanskega župana in njegove soproge bil najbolj učinkovit med vsemi, kar jih je bilo in da bo ta obisk našel odmev še markirke, ter bodo posledice tega najboljše, ter res vez med Jugoslovijo in Ameriko. Za to gre pa v prvi vrsti zasloga g. županu in njegovi soprogi, ter mestu Ljubljani in jugoslovanski vladi.

Nad vse žalostno in pa smešno je pa, da se dobe gotovi izvrški naroda, ki se v takih slučajih kažejo, da nimajo nič ti oslovske pameti. Pa kaj hočemo; med vsako pšenico se najde ljujlika in tudi slovenska pšenica ni brez tega. Hvala Bogu, da jo je bolj malo. Sicer pa če se pomisli nazaj, da so nas šli ti naši "prijatelji" in prosvitljenci zatožiti samim Italijanom, da spravijo v tožbo Jugoslovanski kulturni vrt oziroma odbor in potem so šli ter ukradli Cankarjevo soho, lagali v Ljubljano, potem no, potem ne moremo od takih ljudi pričakovati drugega kakor to, kar je bilo. Sicer pa pregovor pravi, da oslovška štima še nikoli ni prodrla do nebes, tako ta "štima," ki je bila, nima nobenega pomena. Tako bodo v Ljubljani sedaj prozorno videli, po kateri poti je šel Cankarjev kip in kdo so bili, ki so intrigirali. To bodo videli tudi napredni krogi v Ljubljani, ter jim bo s tem vse jasno, zakaj je bilo pri Jugoslovanskem kulturnem vrtu toliko težko, ki je pa kljub temu sijajno uspel. Čast slovenskemu narodu, ki je v svojih narodnih idejah in požrtvovalnosti tako zaveden in pa zdrav.

Ker že precej časa nisem nič poročal o prispevkih za kulturni vrt, ki so zdaj tudi bolj redki, naj poročam nazaj, da je prispevalo Newburško okrožje še \$42.33. Newburžani so res bili zelo požrtvovalni in jim je treba dati vse priznanje in zahvalo, za tako sodelovanje in delo, ki so ga doprinele. Zato J. K. Vrt. Mr. Frank Štefancić je dodal še \$2.00 prej \$3.00, je skupaj \$5.00.

Mary Korenčan 1416 E. 55 St. \$1.00. Jože Češarek iz Calumeta, Mich. \$2.00. Vsem darovalcem prav iskrena hvala.

Euclid Rifle and Hunting Club

Kadar bo v Ameriki upeljana loterija, bomo pri našem klubu stali na številko osem. Toliko namreč nas je navadno pri streljanju.

Zelo smo bili žalostni zadnje sredo, ko je naš predsednik sporočil, da ne bo tekme v nedeljo pri Newburčanih. Pa vse smo imeli že pripravljeno in zastavo že skoraj v rokah. Z Andrejcem Pirnatom od godbe Bled smo imeli že pomenek, da bomo zastavo z bando sprejeli k našemu regimentu. Najbolj žalostni smo bili pa radi tega, ker nam je padla lepa prilika v vodo, da bi imeli zopet eno nedeljo dober vzrok iti z doma.

Pa da ne bi ti prazniki minili kar tako, smo naglo sklenili, da gremo mlatiti k Mlakarju v Madison. To je bilo včeraj. Kdor je bil tam, že ve, kako je bilo, drugim pa ne bom po nepotrebnem sline delal.

Ko smo zvedeli, da ne bo tekme, smo naglo poslali telegram pod vodo Baragi v Grahovo, da mu ni treba hoditi na strelsko tekmo, ker je odpovedana. Upamo, da ga je telegram še vjel, predno jo je ubral tam čez čisto stran proti Ameriki.

Ti, Tone Baraga, ki to bereš, stopi no do Toneta Jermana in njegove Maričke v Cerknico in mu povej, da mora nekaj ukreniti radi škode, ki mu jo delajo zajci na njegovem fiziolu. Ako nam pošlje pooblastilo, potrjeno in ožigosano od vseh primernih oblasti, da smemo vso zadevo mi vzeti v roke, jo bomo. Napravili bi namreč manevre čez njegov fiziol in se spoprijeli s tistimi zajčimi škodljivci. Ni vranč, da jih ne bi zmagali, čeprav nas hodi streljat samo osem. Brez manevrov pa ni nič, ker sama beseda nič ne zaleže pri zajcih in tudi napis ne, da je strogo prepovedano tuke obirati fiziol. Da ne bomo pri tem napravili kaj škode na fiziolu z našimi stopami, bomo napravili tako kot so Ribničani, ki so svinje izganjali iz lanu. Ker so se namreč bali, da bi lan poteptali, so štirje nosili trage in petega posadili gori, ki je svinje izganjal. Tako tisti, ki je svinje izganjal, ni napravil prav nikake škode.

Tone, kako je kaj kravina obrodila na Blatah? Čudno se nam zdi, da nič ne pišeš, ali pa da nam bi poslal kako flašo brinjevke, takole za sredo popoldne, ko se moramo toliko žrtvovati za obrambo te naše dežele. Kadar boš imel čas, pojdi na Križno goro na božjo pot in naš klub pripraviti, da bi vzeli Barbertončanom zastavo. Piši nam, če se zdaj že lahko pride z avtomobilom k sv. Miklavžu na Slivnico in pa če bo imela vaša bojna mornarica manevre na Cerkniškem jezeru.

Pa še nekaj! Ker je Tvoja Tončka tam nekje od Sv. Vida doma, kamor se pride samo skozi Menišijo, kjer je zagledal luč tega sveta naš solovec Debeve in kadar se boš peljal čez Menišijo, se oglasi pri Bebrovih v Selščku in vprašaj gospodarja Ivana, kako je bilo s tistim jelenom, ki so ga psi prignali iz Koželjskih hribov in ga podili skozi Begne in gori v Slivnico. Ivan je namreč o tem poročal in trdi, da je jelen pribežal skozi meniševske zelike, po dvorišče Janeza Petriča, do korita sredi vasi pred Bonačem in od tam skozi Čopče dvorišče, po Vikleči dolini doli k Malnom in potem je treščil vkrebe v Slivnico. Če se je bil preveč zaletel, se ni mogel niti vrhu Slivnice ustaviti, ampak je padel naravnost v vaše Grahovo, če ne v Martinjak. Vsa ta stvar se nam zdi precej za prijet. In ker našega sobrata Jakata tako zelo skrbi glede te zadeve in se prav bojimo, da jo bo nekega dne ucvrl tje na Menišijo, da bi se osebno preprčal o resničnosti tega dogodilja. In ko boš že pri

Bebrovih v Selščku, poglej malo, kako se kaj zdrži Tone Eisenhardt iz Loraina in pa z njegova Pepca kaj hudo pomaga pri košnji ter če se je že privadila pralci.

Torej, ljubi naš Tonček, za enkrat imaš dovolj naročil. Če boš pol tega izpolnil, pa si molažak. Ne pozabi pa, da gremo 1. decembra na srnjake v Pennsylvanijo, da boš o pravem času doma.

Zadnje sredo smo se pa tako le martrali z njimi:

Mandel	23
Sepic	18
Kastelic	11
Zabukovec	18
Mlakar	19
Jazbec	21
Lampe	18
Močilnikar	17

Upam, da ste zadnje praznike vsi srečno prestali in da se jutri popoldne gledamo na strelišču, vsi čili in zdravi. Serbus vsem skupaj.

Chas. Lampe, manager.

IZ DOMOVINE

—V Ljubljani je umrla gospa Draga Svetek, soproga banskega svetnika v p.

—Na Podplatu pri Kostrivnici je umrl v 69. letu starosti bivši posestnik in gostilničar pri Sv. Roku ob Sotli g. Alojzij Mordej.

—V Čateških toplicah je nenadoma umrl Čopić Anton, tehnični poslovodja v p. Pokojnik je bil rojen leta 1866 v Lokavežu na Gorškem. 33 let je služboval kot delavec in kot mojster v mornariškem arzenalu v Pulju, kjer so ga vsi, ki so ga poznali, spoštovali in ljubili, ker je bil vreden in uslužen nasproti sodelavcem. Kot zavednega Slovenca ga je delavstvo izbralo za vodjo mornariških delavnic v Pulju ob prevratu leta 1918. Po prihodu Italijanov je izgubil službo in zato odšel v Ljubljano, kjer je vodil dve leti popravilnico terpedov za našo mornarico. Nato je delal v mornariških delavnicah v Boki Kotsorski do svoje upokojitve leta 1924. Od tedaj je živel v Trebnjem na Dolenjskem, kjer je imel svojo delavnico, ker ni mogel živeti v brezdelju. Zanimal se je za vse kulturne pojave in tudi sodeloval pri prosvetnih organizacijah v domačem kraju. Prvi daljši počitek v življenju se je namenil preživeti v Čateških toplicah, pa ga je že drugi dan zadela kap.

—V Godoviču nad Idrijo je nastal požar v hiši Marije Medvedove in se hitro razširil na hišo njegovega soseda Franceta Selaka. Obe hiši sta pogoreli do tal.

—Požar v Stični. V Vrhpolju pri Stični je nastal nevaren požar. Goreti je začela hiša posestnika Jožefa Kralja. Prihitele so gasilci iz Stične in St. Vida, ki pa niso imeli težavo z gašenjem, ker daleč naokoli ni vode. Vendar se je gasilec posrečilo rešiti vsaj bližnje gospodarsko poslopje.

—V smrt zaradi nesrečne lju-bezni. Anton Lamovšek, 23letni mladenič iz Dola pri Litiji, se je zaljubi v Karolino, mlado dekle z Raven blizu Mirne. Karolina pa mu ni vračala ljubezni. To je fanta žalostilo. Sklenil je na ti-hem končati si življenje. Najprej je popival po gostilnah, zvečer pa je še prišel h Karolini po slovo. V globoki duševni razdvo-jenosti je potožil svoje gorje Karlini. Tolažila ga je, da bo že boljše, ni pa niti slutila, na kaj je pripravil nesrečni Lamovšek. Slednjič je na videz pomir-jen dejal, da pojde k obmejni straži. Komaj je bil kakih sto korakov od hiše, se je nesrečni Lamovšek zastupil s strihni-ncm in umrl v silnih mukah. Anton Lamovšek je bil na dobrem glasu.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

1938	JULY	1938
Sa	Mo	Tu
3	4	5
6	7	8
9	10	11
12	13	14
15	16	17
18	19	20
21	22	23
24	25	26
27	28	29
30		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

JULIJ

10.—Zadružni piknik na Močilnikarjevi farmi, ali piknik Slovenske zadružne zveze.

10.—Piknik mladinskega pevskega zbora Kanarčki na Zornovi farmi.

10.—Pevski zbor Sloga priredi izlet na Stuškove farme v Wickliffu.

17.—Zbor Slovan ima piknik na Močilnikarjevi farmi.

17.—Društvo Vrtec št. 11 SSPZ ima piknik na Stuškovi farmi v Wickliffu.

24.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ priredi piknik pri Zornu na Bradley Rd.

24.—Klub slovenskih groceristov in mesarjev ima piknik na Pintarjevi farmi.

24.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ priredi piknik na Zornovih prostorih na Bradley Rd.

24.—Društvo Washington št. 32 ZSZ ima piknik na Stuškovi farmi v Wickliffe, O.

31.—Piknik skupnih društev fare sv. Vida na Pintarjevi farmi.

31.—Piknik skupnih društev fare sv. Lovrenca na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

31.—Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ, piknik na Stuškovi farmi.

AVGUST

7.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ, piknik na Stuškovi farmi.

7.—Piknik župnije Marije Vnebovzete na Močilnikarjevi farmi.

14.—Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ priredi piknik na Joe Zornovi farmi na Bradley Rd. v Brooklynu.

14.—Društvo Napredek št. 132 JSKJ ima piknik na Stuškovi farmi.

21.—Društvo Brooklyn št. 135 SNPJ priredi piknik pri Zornu na na Bradley Rd.

SEPTEMBER

10.—Društvo Clairwoods št. 40 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

11.—Samostojna Zarja, 10. letnica, opera v avditoriju S. N. Doma.

12.—Pričetek konvencije S. D. Zveze v avditoriju S. N. Doma.

18.—Veliki koncert Združenih mladinskih pevskih zborov v S. N. Domu na St. Clair Ave.

24.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

25.—Podružnica št. 32 SZZ ima veliko plesno veselico v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd., Euclid.

1.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

OKTOBER

6.—White Motor Union Local št. 32 priredi ples v avditoriju S. N. Doma.

15.—Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ priredi vinski trgatav in ples v Jugoslovanskem narodnem domu na W. 130th St.

15.—Častna straža SDZ ima plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

22.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

23.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

24.—Community Welfare Club, privatna zabava v prizidku S. N. Doma.

29.—Društvo Carniola Tent 1288 TM, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

30.—Jesenski koncert pevskega društva Zvon v S. N. Do-

mu na 80. cesti.

30.—25-letnica Slovenske zadružne zveze v Slovenskem domu na Holmes Ave.; program popoldne in zvečer.

NOVEMBER

5.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

6.—Koncert Mladinskega pevskega zbora S. D. D. na Waterloo Rd. v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

12.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

13.—Samostojni pevski zbor Zarja, opera in ples v avditoriju S. N. Doma.

13.—Samostojno društvo Združeni Slovenci na Jutrovem priredi plesno veselico in igro v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

19.—Carniola Hive št. 493 TM, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

20.—Podružnica št. 25 SZZ priredi ples in igro ob priliki desetletnice obnove. Prireditelji se vrši v S. N. Domu na St. Clair Ave.

DECEMBER

11.—Društvo Ivan Cankar ima igro v avditoriju S. N. Doma.

17.—Društvo Svobodomiselnice Slovenke št. 2 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

18.—Slovenska mladinska šola SND, predstava v avditoriju S. N. Doma.

31.—Društvo Zvon priredi zabavni večer v S. N. Domu na 80. cesti.

31.—Klub društev SND priredi Silvestrov večer v avditoriju S. N. Doma.

JANUAR

1.—Maccabees Drill Team, ples v avditoriju S. N. Doma.

15.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

21.—Interlodge liga, ples v avditoriju S. N. Doma.

22.—Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

28.—Samostojna Zarja, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

PRIJAZNI ROPARJI

"V Tangkvantunu ste bili?" sta me prestrašeno vprašala dva Evropejca, ki sem ju dobil v Peking. "In ste še živi?"

Ne morem razumeti, zakaj sta se tako začudila. Tangkvantun je majhno mesto, skoraj vas južno od Tiencina. "Kaj nič ne veste, kaj govorijo Kitajci v Tangkvantunu?" me vpraša eden Evropejcev. "Pravijo, da živi v Tangkvantunu toliko razbojnikov, da se še ptičji bojijo leteti nad mestom. Nobeden premožen Kitajec se ne upa peljati čez Tangkvantun."

Tako govorita dva bela človeka, ki že več let živita na Kitajskem! To je dokaz, da pravljice o razbojnikih celo na Kitajskem naletijo na verna ušesa. Bil sem v Tangkvantunu — ali kratko: v Tungu — in nič se mi ni zgodilo. Seveda so še dandanes razbojniki ondi. Toda kitajskega razbojnika ne smete zamenjati z razbojnikom iz Evrope ali Amerike. Kitajski razbojnik mora biti kar častivreden gospod. Biva v kakem majhnem kraju, ima ženo in otroke, pije s prijatelji čaj in kadi angleške cigarete. V začetku julija izgrine "Uradno" in natiho in odi-

Razprodaja in piknik Slovenske Zadruge

OD TORKA 5. DO SOBOTE 9. JULIJA

PIKNIK -- V NEDELO 10. JULIJA
NA MOČILNIKARJEVI FARMI

SAPPHIRE MOKA, 24½ ft. 95¢
ARISTOS MOKA, 24½ ft. \$1.05
OCCIDENT MOKA, 24½ ft. \$1.15
KROMPIR, 10 funtov 19¢
CAMPBELL TOMATO SOUP, 3 za 23¢
HEINZ CATSUP, vel. stek. 3 za 35¢
SUHE APRICOTS,
extra fancy, ft. 17¢
SUHE ČEŠPLJE, 40-50. 3 ft. 25¢
DEL MONTE PEACHES,
male kante 2 za 25¢
DEL MONTE PEAS (GRAH), 2 kante za 27¢

ZADRUŽNA KAVA, 2 ft. 43¢
25 ft. CANE SUGAR \$1.24
BEST SALAD OIL, galona 95¢
GINGER ALE, vel. stek. 4 za 25¢
AJDOVA MOKA, 4 ft. 25¢
TOILET PAPER, 6 za 25¢
O.K. SOAP, 7 za 25¢
KITCHEN CLEANSER, 3 za 15¢
1 ZASTONJ!
FOM SOAP FLAKES,
velika zavoja 2 za 25¢

V NEDELJO 10. JULIJA ste vabljeni na Zadružni piknik na Močilnikarjevi farmi! DOMAČA ZABAVA, PLES, KOŠTRUNI IN 20 DARIL ZA NAJSREČNEJŠE POSETNIKE!

Tekom razprodaje sežite po listkih, 2 za vsak \$1.00 nakupa—in
NEEDLE THREADER FREE!

VOŽNJA ZASTONJ izpred vseh treh zadružnih trgovin, Slovenskega doma na Holmes in Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. Vsi ste vabljeni od blizu in daleč, kajti članice Ženskega odseka bodo imele najokusnejše založke (sandviče) po 5c, koštrunove pa po 10c.

V slučaju dežja se vrši v Slovenskem domu na Holmes Avenue

GODBA?—Saj veste, JANKOVIČEVA!

SLOVENSKA ZADRUŽNA ZVEZA

667 E. 152d St. - GLENNVILLE 6316

16721 Waterloo Rd.
KENmore 1248712 E. 200th St.
KENmore 3562

DA, DOVAŽAMO TUDI NA DOM!

de iz tistega kraja. Sicer je malo čudno videti, da ima puško in strelivo s seboj, a nihče si pri tem kaj slabega ne misli. Dokler ne ogroža blagorodni Feng svojih lastnih domaćinov, ne bo pihče podvomil o njegovi poštenosti. Kajpa da je vsakemu znano, da gospod Feng ne gre lastovičja gnezda nabirati, a nihče ne bo rekel žal besede o njem.

Gospod Feng pa se kakih sto milj odtod snide s svojimi pajdaši posvetujejo se o načrtih za razne pihode in gredo na delo. Načinov je več, izvedbe so po večini okrutne. Kdor ne plača, ga ubijejo. Med julijem in septembrom je čas žetve, ljudje prinašajo riž na tržišča in se z denarjem odpravljajo domov. Zatorej je pole-tje zlata doba kitajskih roparjev.

Druga taka doba je čas pred kitajskim novim letom. Sleherni Kitajec, pa bodi, da ima še toliko napak, poravnava ob novem letu svoje dolgove. Vse leto veseljači se zadovoljuje, igra — toda za novo leto plača tudi največji siromak vse, kar si je izposodil. Pošteni ljudje delajo, da si prislužijo denar za dolgove, — a kaj naj počne razbojnik? Saj so ti razbojnik, ki po večini jako revni ljudje, a zadolžili so se vendarle, zatorej se prične nova doba roparskih napadov in tveganih tatvin. Ko ima razbojnik toliko denarja, kolikor ga potrebuje za dolg, pa neha ropati. Noben kitajski razbojnik ne bo še dalje ropal, če ima dovolj denarja. Z denarjem se vrne domov, plača svoje dolgove in je spet "pošten", je spet vreden gospod Feng. Nikomur, niti njegovim najboljšim prijateljem ne bo prišlo na mar, da bi ga vprašal, kaj je počenjal, ko ga ni bilo doma. Zgodi se pa tudi, da se ne vrne; policija ga je medtem prišla in ga ustrelila. Potem se začne hudo žalovanje in vsa vas izreka svoje prisrčno sožalje radi smrti vreden Fenga, ki je po neki drugi pokrajini ropal in kradel.

Po nekaterih krajih notranje Kitajske je razbojniška nadloga tako pogosta in huda, da si na večere noben človek ne upa brez orožja na cesto. Tedaj vidiš revne kulije in lastnike riževih njiv, ki so si za svoj težko pridobljeni denar kupili lep samokres, da so zavarovali sprico napadov. Tudi v Tangkvantunu, v tem radi razbojnikov tako zloglasnem kraju, so vsi moški oboroženi. Dozdeva se, da razbojniki ne ravnaajo tovariško drug z drugim in ne prizanašajo drug drugemu. Če razbojnik iz Lingfanga napadejo vas Tangkvan, se branijo prebivalci tega kraja, čeprav so (ali mogoče zato, ker so) sami razbojniki in tebi nič meni nič postrelijo napadalce. Oblasti se že več let trudijo, da bi zatrlje to razbojništvo. To se jim je navzlic neizmernim težkostim tudi posrečilo. Razdalje so tako velike, da morajo biti policijske in vojaške čete jako dobro založene in oborožene, ko se odpravijo na pohod zoper razbojnike. Uspeha je malo, saj so razbojniki vendarle gospodarji položaja. Poznajo ozemlje, se poskrijejo in zahrbtno napadajo redne čete.

Tudi slavni razbojniki so na Kitajskem; pesniki njih pusto-lovščine opevajo in opisujejo in ljudstvo, ki zna čitati, kar požira to čtivo, čeprav so ta dela po petnajst ali dvajset zvezkov debela.

Tudi dandanes živijo še razbojniki, ki se — kakor v pravljicah — zavzemajo za reveže naproti bogatim, — in so razbojniki, ki se na lastno pest, iz iskrenega rodoljubja bojujejo proti Japoncem kot prostovoljci in jim prizadevajo mnogo škoda. Slavni kolovodja roparjev, Vinglun, je pred nekaj meseci pri bojih na severnem Kitajskem razdril edini most čez neko reko in je nato naskočil Japonce. A nazaj ni več mogel in več sto razbojnikov so tedaj Japonci ujeli, kar pomeni, da so jih postrelili. Vinglun ni maral nikake vojaške šarže. Dejal je, da vendar ni nobena sramota, če je človek razbojnik — na Kitajskem.

mož je bil nepozabni Mlakar Franc, ki je bil pred vojno stember slovenstva in katolištva v svoji okolici.

DNEVNE VESTI

Pomanjkanje katoliških duhovnov na Češkem

Praga, 3. julija. Vzelo bo najmanj dve leti, predno bodo češke župnije zopet dobile svoje župnike, kaplane in administratorje. 67 župnijskih mest je praznih na Češkem, primanjkuje 227 kaplanov in 81 administratorjev. 48 katehetov bi potrebovale ljudske šole. In ker so sedanji župniki vsi jako stari, bo pomanjkanje v prihodnjih dveh letih še toliko večje. Edino vesela novica je, da so češka katoliška semenišča sedaj prenapolnjena in bo v dveh in treh letih najmanj 500 mladih semeniščnikov posvečenih v duhovne.

Japonci odgovorili papežu glede bombardiranja

Rim, 3. julija. Japonska vlada je včeraj odgovorila na protest papeža Pija XI glede "brezkorišnega masakra" civilnega prebivalstva v odprtih mestih. Japonska vlada obljubljuje, da bo v bodoče gledala, da se kaj enakega več ne zgodi. Papežu je odgovoril japonski minister za zunanje zadeve, ki je izjavil, da govori v imenu celotne japonske vlade.

MALI OGLASI

Naprodaj je

ali se da v najem hiša, ima šest sob, lot 100x150, deset zidanih garaž, pet lesenih, tudi garaža za avto potrebne. Vse zaren-tano. Pokličite Liberty 1852.

(157)

Naprodaj sta

dve hiši, vsaka na svojem lotu, vsaka za dve družini, v bližini La Salle gledališča. Obe sta v jako dobrem stanju in se prodajata globoko pod ceno. Eno dobi-te za \$4,200, drugo za \$5,000. Za podrobnosti se zgledite pri

La Salle Realty Co.

Frank J. Turk

838 E. 185th St.

Tel. KEnmore 3153-J.

(155)

Čujte —!"
Spet je poveljeval Halef.
"Počakajte —! Poizvedovat pojdem."

"Bežimo!" je vsetoval Manah el-Barša. "Če hadži ni več v sobi, so tudi njegovi tovariši odšli!"

Stopi v hišo, konakdžija! Če ni nikogar več, pripelji Mubareka! Naj ga mrzlica še tako trese, izginiti mora!

Mi pa pojdemo po konje! Na desni pri brodu nas najdeš, pri tistih štirih kostanjih! Pa brž brž —! Niti trenutka ne smemo zamuditi!"

Izginiti so v temi.

Pred njimi sem moral pri-speti h kostanjem, slišati sem moral, kaj mislijo ukreniti. Časa sem imel še dovolj, saj so šli šele po konje.

Kraja nisem poznal, ker smo prispeli ponoči, le za brod sem vedel, jezdili smo mimo njega. Tam nekje so stali tu-di kostanji.

Zaupal sem na svojo srečo, pustil puško v smrečju in se obrnil na desno.

Vrata so nekje zaskripala, najbrž so odpirali hlev. Skočil sem.

Kakih petdeset korakov od hiše so se dvigale v temi črne sence. Kostanji so bili.

Objel sem deblo najbližnjega kostanja, nekaj prijemkov — poglaval sem se, se zavihel in že sem sedel na debeli veji, dobro skrit v gostem listju.

Konjska kopita so zapela, iz teme so stopile postave. Begunci so bili, konje so peljali za vajeti. In za njimi je vlekel konakdžija starega Mubareka.

Od hiše sem se je čul Halefov glas:

"Obstopite hišo! Razbijte oknice, če slišite streljanje!"

Mubarek je tarnal s tihim, boleznim glasom:

"Hudo me je udaril Allah! Moje telo je ko ogenj in v moji duši gorijo plameni —! Ne vem, če bom mogel jezditi —!"

"Moraš!" je poudaril Manah el-Barša. "Tudi mi smo utrujeni, tudi mi bi radi počivali, pa nas tisti šestan preganja iz kraja v kraj —! Proč moramo odtod. Pa zvedeti moramo, kaj se bo nocoj tu zgodilo."

Konakdžija, sela boš poslal za nami!"

"Kje vas najde?"

"Na poti k oglarju."

Ti pa moraš tujce zvabiti na našo sled! Jezdili bodo za nami in spotoma jih napademo na Šejtanovi pečini. Tam se nimajo kam izogniti, izgubljene si so."

"In če se nam tudi tam izmuznejo —?" je podvomil Bibar, Sandarjev brat, Aladži.

"Pa pridejo oglarju v pest. Konakdžija naj jim pripoveduje o jami draguljev, kakor je že drugim pripovedoval, ki so tudi vsi šli v past. Pač z dženno bi moral biti v zvezi, če bi našel vrvasto lestvico, ki je napeljana v votli hrast."

Nemčjevega vranca bo seveda vzel Karanirwan. Drugo pa si razdelimo mi —. In mislim, da bomo vsi zadovoljni. Strašno denarja mora imeti tale Nemče, da ima takega čistokrvnega vranca —! In koliko potuje —! In denar kar razsipava —!"

Takole —! Zvedel sem torej da sem bogat —! No, dobri Manah el-Barša bi debelo gledal, če bi mi preiskal žepe —.

Pač pa sem zvedel druge važnejše in resnejše novice.

Žuti je bil Karanirwan —. Prav kakor sem slutil.

In na Šejtanovi pečini so nas mislili počakati —. Kjeda je tisti pečina, to je morebiti

vedel čoban, če ne on, pa konakdžija. Saj je spravljal bogate žrtve oglarju v roke in jih vabil v "jamo draguljev."

Tista jama je imela tajni izhod skozi "votli hrast." Tak votel hrast je star in obsežen, ni ga težko najti.

Več niso govorili. Konakdžija se je bal vojakov in silil v zaveznike, naj se spravijo. Zanjah so, ranjenega in stoka-jočega Mubareka so morali dvigniti v sedlo.

In potem so odjezdili. Vo-da je zapluskala, bredli so čez reko.

Vrnil sem se k hiši, kamor je že pred menoj odšel konakdžija.

Še sem ugibal, ali bi vstopil ali prisluskoval pri oknu, kaj bo počenjal konakdžija, ko sem čul jezni glas Halefov.

Vstopil sem in obstal za ste-no iz protja, ki je ločila gostilniško sobo od konakdžijeve.

Halef se je kregal nad njim: "Kod pa se potikaš ponoči? Mesto da bi postregel temle slavnim možem —? Konakdžija si, doma moraš biti in gostom postreči, ki počastijo s svojim obiskom tvoj revni konak!"

Kje si bil? Povej po resnici, sicer te z bičem naučim, kako se odgovarja!"

"Zunaj sem bil," je hitel pravi-ti konakdžija. "Skriaval sem pogledal za tistimi lopovi, ki so te napadli. Rad bi bil vedel, kam bodo šli."

Pogledal sem krog ogla.

Na tleh je ležalo pet ljudi, zvezani so bili. Očko in Omar sta jih stražila s puškami v rokah. Poleg je stal Halef z vzbočenimi prsi, mogočen, ponosen, zapovedovalen ko kak general, pred njim pa konakdžija, ves ponižen in boječ, in pa postarna ženska z vrvmi v rokah.

Mali Halef je temeljito porabil nenadni preokret v položaju, nemudoma je zamenjal vloge in zaigral "slavnega moža."

"Tako —!" je kričal. "Se-daj so lopovi, prej pa so bili tvoji prijatelji!"

"Potuhnil sem se, effendi! Moral sem, sicer bi jih bil še huje razdražil. Na tihem pa sem sklenil, da bom vse tvegati in tebe rešil."

Tudi konakdžija je imenitno igral našega "prijatelja."

"Lepo si povedal!" se mu je rogal Halef. "Reči misliš, da nisi njihov sovražnik —? Ne verjamem! Ne muči se z laž-mi!"

"Saj jih niti poznam ne!"

"Še po imenu si vsakega poznal!"

"Ker sem slišal, kako so se med seboj imenovali. Prav vesel sem, da se je zadeva tako srečno iztekla."

"O, še davno se ni iztekla, ti povem! Šele začela se bo, seveda samo za tebe!"

Sicer pa se ne bom prepiral s teboj, ali si kriv ali nedolžen. Žalil bi čast svojega stanu in ugled svoje osebnosti. Nočem se pečati z ljudmi take vrste, naročil bom effendiju, da te zasliši. Poročal mi bo. Od njegove odločitve in od moje odobritve zavis, kaj se bo zgodilo s teboj.

Zaenkrat pa te bomo zveza-li, da nam boš tem rajši ostal zvest. Naš prijatelj si, ne ločili bi se radi od tebe."

"Zvezali —? Mene —?"

"Da, tako sem rekel. Pa le, da ne bi kje šel na potovanje. (Dalje prihodnjic)

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Margolinski ji prikima, bil je zadovoljen. Iz stranskih vrat vstopi v točilnico mladenci.

— Kje si bil do sedaj, Izidor? — ga nahruli Margolinski. — Gotovo si zopet sedel v kotu in sanjari, mesto da se tukaj brigaš za goste. V resnici, če ne bi bil sin moje pokojne sestre, že davno bi te vrgele iz hiše.

Mladenci, ki ni bil starejši od šestnajstih let, je bil za svojo starost dobro razvit. Lice mu je bilo lepo, a kretnje fine.

On zmaje z rameni in reče mirno:

Kaj mi vedno pretiš, da me boš vrgele iz hiše? Ali te mar nisem že stokrat prosil, da mi dovoliš, da grem? No, vedno mi groziš, da me boš dal s policijo pripeljati nazaj!

— Zato, ker je bolje, da ostaneš tu.

— Kaj je za mene bolje, to sam vem! — odvrne mladenci, a temne oči se mu zasvetijo. — Kolikokrat sem te prosil, da me ne ponižuješ, da ti služim. Vedno praviš, da si moja mater, ki ti je bila sestra, zelo ljubil. Ona me je poslala v gimnazijo. Ko mi je mati umrla, sem ostal brez premoženja, pa sem prisiljen, da živim pri tebi.

— Ti si tepec. Vedno samo sanjariš, a če se ne bi jaz brigal zate, si ne bi znal prislužiti niti deset rubljev na mesec! Toda sedaj pojdi in pobrigaj se za goste. A če te še enkrat zalotim s knjigo, potem se pazi!

— Nočem biti tvoj natakari! — zakliče Izidor in se ponosno vzravna. — Kaj mi moreš?

— Kaj ti morem? — zavpije Margolinski in se zakadi razjarjen na svojega nečaka. — Potem te bom —

Toda njegova žena ga odpele. — Kaj si znorel? — mu pravi. — Mar hočeš, da se gosti razidejo? Razen tega delaš Izidorju krivico. Bilo bi najbolje, da mu daš dovolj denarja, da študira. Izidor jo hvaležen pogleda. Ona ga je merila s čudnim pogledom. Prsa so se ji dvignila, a črne oči

SEDMAK

MOVING AND EXPRESSING

Free Estimates and Low Rates

6506 St. Clair Ave. Henderson 1920

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;

POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;

OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POŠTIVOM

Poštilstvo in vse potrebščine za dom.

6612 ST. CLAIR AVE.

Henderson 2978

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal

Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. Henderson 5670

hitro in odločno!

— Tudi jaz mislim tako, — pravi v skrbeh stari baron. — Toda raztolmačil vam bodem, Mihajlo Bakunjin, zakaj ne more moj sin na te stvari misliti.

— Oče, prosim te, — ga prekine Hugo, — nimaš pravice, da izdajaš mojo skrivnost! — Toda stari Palen strese energično z glavo.

Pred tem človekom, ki nam je napravil toliko uslug, nima mo skrivnosti.

— Dobro. Tedaj čujte, — obrne se Hugo k Bakunjinu. Gre za ženo, ki jo ljubim in s katero se nocoj sestanem. Moj oče mi je dosedaj preprečil, da izpolnim svojo obljubo.

To je zadnji sestanek. Od jutri pripadam samo svojemu maščevanju.

— Od jutri? — vpraša ga stari baron. — Če te pustim nocoj tja, ali mi daš svojo častno besedo, da boš v teku treh dni krenil na pot v Sibirijo?

Hugo trenotek pomisli, a nato hitro obljubi:

— Dam ti svojo častno besedo, oče. V treh dneh bom šel svoji nesrečni sestri na pomoč.

On ponudi svojemu očetu desnico, a stari pravi ginjeno:

— Vem, da ti bo častna beseda sveta! Še nebeden Palen ni prelomil svoje besede.

Mladenci se oblije temna rdečica, ko je slišal očeto-ve besede. Pred njim se je pojavila slika nesrečnega mladenci, mladega učitelja, ki se je zanesel na njegovo častno besedo in radi tega padel v neskončno bedo.

Hugo se zdrzne, hitro vstane in proži Bakunjinu roko.

— Zbogom! — reče. — S svojim sporočilom ste me za vedno navezali! Dovolite, da se še enkrat z vami sestanem te tri dni, dokler sem še v Petrogradu.

— Našli me boste jutri v tem času tu, — odvrne Baku-

njin, a njegov glas ni bil več tako topel, kot prej. Toda stari baronu srčno stisne roko. — Videli se bomo zopet, — je šepetal. — Hotel bi še mnogo govoriti z Vami o bodočnosti Rusije, gospod baron!

Oče in sin odpreta vrata in odideta iz točilnice.

V tem trenutku se obrne človek v oguljenem plašču k svojemu spremljevalcu z modrimi očali:

— Ali naj ta dva pustimo ali jih primemo?

— Naj gresta, Ašinov! — odvrne vprašani. — Mladšega pozna. To je baron Palen. Stari mu je podoben, najbrže je njegov oče. Toda mislim, da je čas! — Glej! Bakunjin je vstal in pristopil k gostilničarju. — Glej, govori z njim! — Hitro, Ašinov, sedaj ga bova prijela!

Mož z modrimi očali se je hotel dvigniti, toda njegov tovariš ga zadrži.

— Počakajmo še! — reče. —

Margolinski mi je baš namignil, da še počakamo. — Za vraga, kaj je to? Sedaj gre skupno s Bakunjinom iz sobe!

— Margolinski naju vendar ne bo prevaril?

— Ne verjamem. No, takoj bomo zvedeli, kaj je na stvari. Evo njegove žene.

Ona pristopi k mizi in se obrne k možu z očali in pravi:

— Moj mož je spravil onega, ki ga hočete prijeti, v sobo, iz katere se ne more umakniti. Bolje je, da se izvrši aretacija tam. Tu bi bilo preveč očitno, a razen tega bi se nam maščevali!

— Ona se boji nihilistov! — zašepete človek v plašču svojemu tovarišu.

— Bo li naju vaš mož pozval? vpraša Kardov, ker to je bil človek z modrimi očali, med tem ko je njegov spremljevalec v oguljenem plašču bil njegov tajnik Ašinov.

Medtem ko so se ti razgovarjali, sta se vzpenjala Baku-

njin in Margolinski po lesenih stopnicah v gornja nadstropja. Gostilničar je svetil svojemu gostu.

— Kje je soba? — vpraša Bakunjin.

— V drugem nadstropju, — odvrne Margolinski. — Lepa soba, gotovo vam bo ugajala. Svetloval bi vam, da takoj le-

žete, ker se mi zdi, da ste utrujeni.

Ko sta vstopila v neko sobo v drugem nadstropju, postavi Margolinski svečo na mizo, prikloni se parkrat svojemu gostu, mu želi lahko noč in odide, zatvorivši vrata.

(Dalje prihodnjič.)

Pri vrhu hriba v Yosemite narodnem parku so dobili ostanek aeroplava, ki se je ponesrečil 1. marca letos. Devet oseb je bilo pri nesreči ubitih. Trupla so prenesli na mulah preko snega v dolino.

V JUGOSLAVIJO

SAMO 7 DNI

če potujete na ekspressnih parnikih:

BREMEN • EUROPA

Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremerhaven zajamci udobno potovanje do Ljubljane

Ali potujete s priključnimi ekspres. parniki:

COLUMBUS

HANSA • DEUTSCHLAND
HAMBURG • NEW YORK

Izborne železniške zveze od Cherbourga, Bremena ali Hamburga

Strokovnjaški nasveti glede vizejev za priseljenice in obiskovalce.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

1430 Euclid Avenue

Cleveland, Ohio

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE 2E 45. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago St., Joliet, Illinois

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116.71%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$6,700,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 18. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelci je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu najmodernejših vrst zavarovanja.

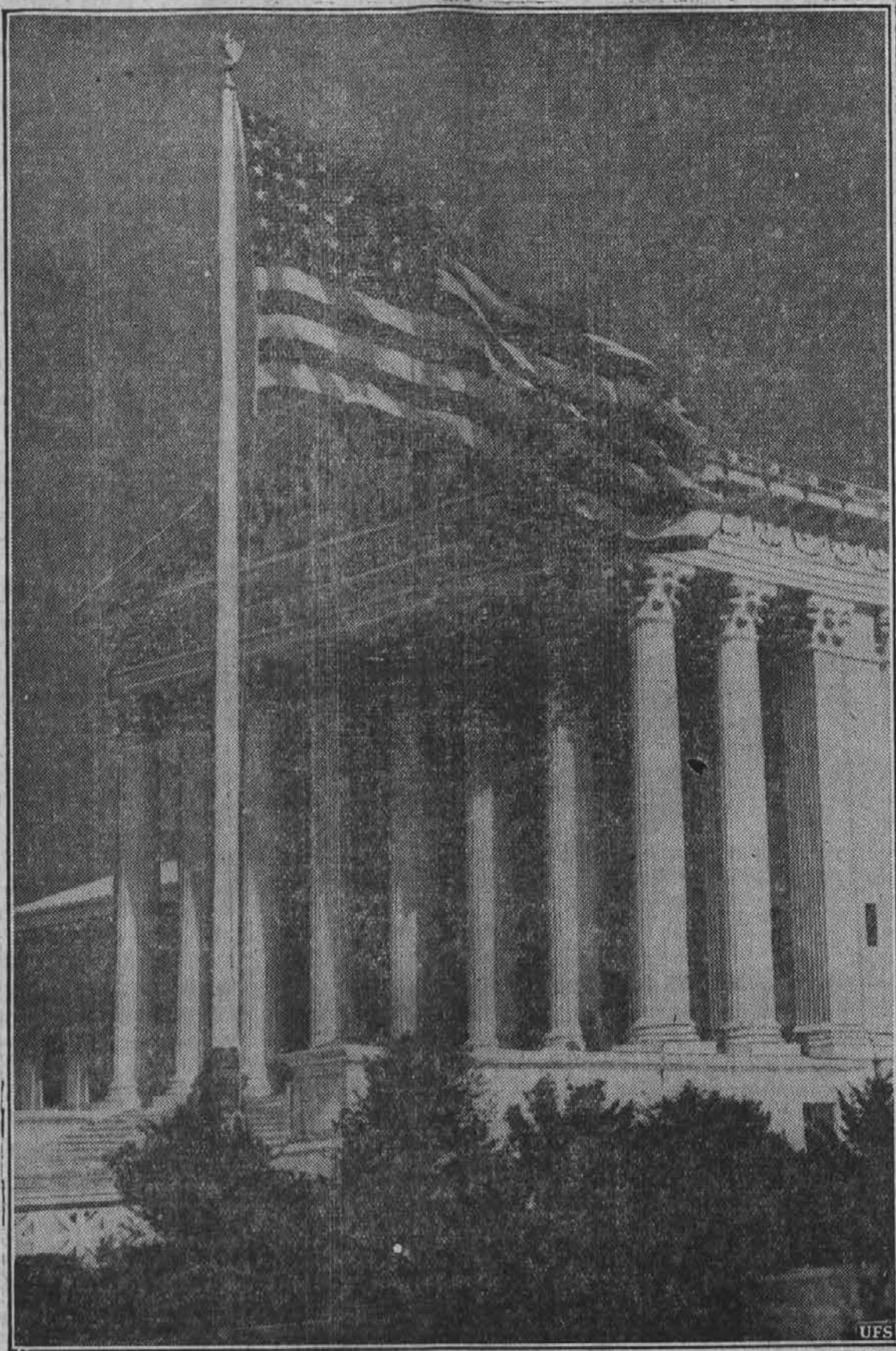
Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in srot. Če se nisi član ali članica te močnega in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Vrhovno sodišče Zed. držav, kjer je sedež pravice in demokracije, ki se deli vsemu prebivalstvu Zed. držav.